

Bilag til beretn. fra udvalget ang. lovf. om ændr. af ligningsloven.

udarbejdet en særlig klageblanket for dette område. Det er ikke tanken, at skatteyderen normalt skal dokumentere en påstand om urigtig kontering af A-skatter gennem indsendelse af lønkvitteringer fra arbejdsgiverne. Tværtimod er skattemyndighederne interesseret i så vidt muligt at undgå denne form for dokumentation. Det svarer i princippet til hidtidig praksis vedrørende dokumentationen for lønindtægternes størrelse i tilfælde, hvor en lønmodtager ikke kan godkende sin arbejdsgivers lønoplysninger.

I tilfælde, hvor arbejdsgiveren på lønsedlen har givet oplysning om størrelsen af tilbageholdt A-skat i 1970, vil det normalt være tilstrækkeligt at henvise til denne oplysning.

Hvor oplysning om tilbageholdt A-skat ikke findes på lønsedlen, må lønmodtageren i stedet søge fremskaffet en erklæring fra arbejdsgiveren om A-skattens størrelse.

Kun hvis sådan dokumentation ikke kan fremskaffes, eller hvis lønmodtageren ikke er enig i arbejdsgiverens opgørelse, kan der blive spørgsmål om dokumentation i form af årets lønkvitteringer. Skulle det vise sig, at skatteyderen ikke kan formå arbejdsgiveren til at give ham en erklæring, og har han ikke opbevaret de lønkvitteringer med oplysning om A-skat, som han har fået i årets løb, vil sagen alligevel blive undersøgt, og hvis det viser sig, at den foreløbige skat er konteret forkert, vil slutopgørelsen blive ændret.

2. Henstand under behandling af klage over slutopgørelsen.

Kommunerne er indstillet på at indrømme henstand med pålignet restskat mod sædvanlig forrentning i tilfælde, hvor en klage over slutopgørelsen ikke uden videre kan afvises.

3. Renter ved for sen udbetaling af overskydende skat.

Overskydende skat for indkomståret 1970 skal ifølge kildeskattelovens § 62 udbetales senest den 1. oktober 1971.

Som anført i svaret den 21. april 1971 på et af folketingsmand Hagen Hagensen stillet spørgsmål kan det ikke udelukkes, at der i en del tilfælde opstår forsinkelser med udbetalingen. I så fald vil der blive ydet skatteyderen rente med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig af beløbet svarende til den morarente, som skatteyder-

ren ifølge lovens § 63 må udrede ved for sen udbetaling af skat.

Spørgsmål 9:

Kan skatteydere, der har fået udsættelse med indsendelse af selvangivelsen, også få udsættelse med hensyn til fristen for frivillig indbetaling af skat i henhold til kildeskattelovens § 59?

Svar:

Efter kildeskattelovens § 59 skal frivillig indbetaling af foreløbig skat finde sted senest den 1. marts i det år, hvori ligningen foretages. Det vil sige, at frivillig indbetaling af foreløbig skat vedrørende indkomståret 1970 senest kan foretages den 1. marts 1971. Der er ingen hjemmel til at forlænge denne frist, heller ikke, hvor der er givet henstand med indgivelsen af selvangivelsen.

Hvis man ville overveje at indføre regler om fristforlængelse i sådanne tilfælde, måtte det samtidig tages op til overvejelse at ændre reglerne om tillæg til restskat og godtgørelse for overskydende skat, idet de summariske sats herfor ville være for gunstige i de tilfælde, hvor skatteyderen kunne vente med at foretage den frivillige indbetaling til et senere tidspunkt end 1. marts.

En adgang til senere frivillig indbetaling end efter den almindelige regel ville især have betydning for erhvervsdrivende skatteydere. Frivillig indbetaling forudsætter ikke nødvendigvis en helt nøjagtig opgørelse af indkomst og slutskat. Det må antages, at det som regel vil være muligt på grundlag af en foreløbig opgørelse at nå frem til et forsvarligt skøn over slutskattens størrelse og foretage frivillig indbetaling på grundlag heraf. Skulle skatteyderen herved komme til at betale for meget ind, får han det for meget betalte tilbagebetalt som overskydende skat med en godtgørelse på 4 pct.

Rent teknisk ville det være meget vanskeligt at administrere en ordning, hvorefter seneste frist for frivillig indbetaling skulle afhænge af, om skatteyderen har fået henstand med selvangivelsen og i hvor lang tid. Det ville forudsætte indberetninger fra kommunerne til kildeskattedirektoratet om hver enkelt henstand, og disse oplysninger måtte så indarbejdes i edb-systemet, efterhånden som de indløb. Det ville virke meget